

Μετάνοια πριν τον θάνατο.
Αγιος Νικολαος Βελιμίροβιτς (επισκ. Αχρίδος).

Αδελφοί μου, σήμερα σ' αυτήν την πόλη πέθαναν δέκα πέντε άνθρωποι. Αν γι' αυτούς κύλησαν δεκαπέντε δάκρυα, γι' αυτούς που πέθαναν κατά την διάρκεια μισού αιώνα, θα έχει σχηματιστεί μια λίμνη δακρύων. Αυτά τα πικρά δάκρυα είναι το αλάτι της ζωής, διαφυλάσσουν και συντηρούν την ζωή. Στο ένα ζύγι τα δάκρυα και στο άλλο ζύγι τα πολλά γέλια, η απόλαυση και η αμαρτία αυτής της πόλης: Τα πικρά δάκρυα εξισορροπούν αυτήν την ζυγαριά. Τόσο πολύτιμα και τρυφερά είναι τα ανθρώπινα δάκρυα για τους νεκρούς.

Η πύλη του νεκροταφείου καθημερινά ανοίγει· η πύλη του θανάτου δεν κλείνει ποτέ! Υπολόγισε, άνθρωπε, ποια εισφορά σε ανθρώπους και σε δάκρυα πλήρωσε η ανθρωπότητα για την ζωή, μόνο κατά την διάρκεια της εποχής που ζεις.

Μάθε να σέβεσαι την ζωή την δική σου και των άλλων σαν το πιο πολύτιμο πράγμα. Την ζωή μόνο ο Θεός, ο Δημιουργός, μπορεί να χαρίσει.

Και αύριο θα πεθάνουν άλλοι δεκαπέντε άνθρωποι και ανάμεσά τους μπορεί να είμαστε εγώ και εσύ, φίλε μου. Ας σκεφθούμε ότι εγώ και συ αύριο το βράδυ θα ξαπλώνουμε όχι στα κρεβάτια μας, αλλά σε τάφο στο νεκροταφείο, δυο μέτρα βαθιά κάτω από την γη. Σ' αυτήν την περίπτωση ας αναρωτηθούμε· τι θα ήταν αναγκαίο να κάνουμε εγώ κι εσύ, αυτές τις τελευταίες ώρες που μας απομένουν σ' αυτή τη ζωή.

Ο θάνατος στέκεται πάνω από κάθε κόμμα και πάνω από κάθε εθνικότητα, πάνω από τα γηρατειά και την νεότητα, πιο πάνω από την υγεία και την αρρώστια, πιο πάνω από τα γέλια και τα δάκρυα. Ο θάνατος έχει το δικό του ρολόι το οποίο δεν συμφωνεί με το δικό μας. Όταν εμείς λέμε «ήρθε η ώρα», ο θάνατος λέει «νωρίς είναι». Όταν εμείς λέμε «νωρίς είναι», ο θάνατος λέει «ήρθε η ώρα».

Γι' αυτόν τον λόγο ο αγώνας εναντίον του θανάτου είναι το ίδιο άσκοπος σαν τον αγώνα εναντίον της κίνησης του πολικού αστέρα από τον βορρά στον νότο. Πώς λοιπόν να ξοδέψουμε αυτές τις ώρες πριν τον θάνατο; Σκέφτομαι να σας προτείνω να κάνουμε πριν τον θάνατο αυτό που κάνει ένας άνθρωπος που ετοιμάζεται για προσκύνημα στους Αγίους Τόπους: Νηστεύει, προσεύχεται, κοινωνεί, βοηθά με ελεημοσύνες τους συνανθρώπους του, τους φτωχούς και τους δυστυχείς. Πηγαίνει από σπίτι σε σπίτι σε όλο το χωριό του και τους αποχαιρετά όλους, παρακαλώντας τους φίλους να τον ενθυμούνται στην προσευχή τους, και τους εχθρούς να του συγχωρήσουν όλες τις προσβολές και αδικίες. Αποφεύγει τις ματαιόδοξες διασκεδάσεις και τα γλέντια· αποφεύγει τα γέλια και τις φλύαρες κουβέντες. Και την στιγμή της αναχώρησης φορά καινούργια ρούχα, ευλογεί όλους όσους μένουν στο χωριό, τους συγγενείς και μη, τους φίλους και τους εχθρούς και ζητά και την δική τους ευλογία.

Όλα αυτά τα κάνει, επειδή είναι ένας αμαρτωλός άνθρωπος που αναχωρεί για την Ιερή Χώρα, θέλοντας να πλησιάσει τον Θεό. Με δέος λοιπόν και με επιμέλεια φροντίζει να αναγεννηθεί, να καθαριστεί και να ανανεωθεί, για να αξιωθεί την παρουσία του Θεού.

Όλα όσα κάνει ο προσκυνητής πριν την αναχώρησή του στην Άγια Χώρα, μπορούν να εκφραστούν με μια λέξη: **μετάνοια**. Αυτά προτείνω,

φίλοι μου, σε σας και στον εαυτό μου να κάνουμε τις τελευταίες ώρες, πριν το πόδι μας πατήσει στην αγιότερη χώρα, πριν γίνουμε προσκυνητές του Θεού και των αγγέλων του.

Όταν ο Μωυσής πλησίασε τον Θεό στο υψηλότερο όρος Χωρήβ, άκουσε μία υπερφυσική φωνή να του λέει: «Μη εγγίσης ώδε, λύσαι το υπόδημα εκ των ποδών σου· ο γαρ τόπος εν ω συ έστηκας, γη αγία εστί». Η βαθύτερη, πνευματική σημασία αυτής της εντολής είναι: «αναγεννηθείτε, εξαγνιστείτε, ανανεωθείτε».

Εμείς ήδη βρισκόμαστε στην τελευταία ημέρα, στο τελευταίο μας βήμα. Μπροστά μας υπάρχει η καιομένη βάτος, η άσβεστη αιώνια φλόγα του Θεού.

Η φωνή μάς ζητά να εξαγνιστούμε, γιατί τίποτε ακάθατο δεν εισέρχεται στη φλόγα αυτή χωρίς να καεί, διότι καθετί ακάθατο γίνεται στάχτη· ό,τι όμως είναι εξαγνισμένο και άγιο δεν καίγεται. Η θεϊκή φλόγα το κρατάει, το διατηρεί μέσα της σε μια ανείπωτη, ανεκδιήγητη χαρά, ανέκφραστη δύναμη και αγιότητα.

Αυτή η πράξη, το να αποβάλει κανείς το φόρεμα της αμαρτίας, είναι η μετάνοια. Προτείνω λοιπόν σε όλους, και σ' εμένα και σε σένα, την μετάνοια.

Από το τεύχος: Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΙ Ο,ΤΙ ΚΑΙ ΑΝ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ. Εκδόσεις "Ορθόδοξος Κυψέλη", σελ. 2

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>